

หนูมองหม่นทุกทีที่เรียงความ

นำเสนอเมื่อ : 6 ส.ค. 2552

มีบทกลอนดี ๆ นำมาฝากครับ.....

...เรียงความเรื่องแม่...

...จุดเริ่มต้นเรื่องราวปวดร้าวยิ่ง
ครูให้เขียนการบ้านเรื่องมารดร
จึกให้เขียนเริ่มต้นจนใจแท้
ตั้งแต่จำความได้ในจินตนา
ตั้งแต่หนูลืมตามาดูโลก
รสสัมผัสอันอบอุ่นที่คุ้นใจ
เห็นคนอื่นพร้อมพรุ้งทั้งแม่พ่อ
ยามหกล้มช่วยยื้อยุดจุดชีวิต
เฝ้าประคองสองมือแม่ดูแลลูก
ต่างกับหนุยามเช้าต้องกลิ้งกลิ้ง
ไร้คำปลอบยามหม่นต้องทนทุกข์
ไร้ที่พึ่งพิงอิงทางใจ
ยามจะนอนไร้ลำนำบทขับกล่อม
กอดตัวเองอุ่นกายในบางวัน
แทนความนัยดอกย่ำเด็กกำพร้า
อยากจะเขียนเสกสรรคำบรรยาย
จึงยากแก่นักอักษรป้อนความหมาย

ได้แต่นั่งเกิ่นจำหลักवादอักษร
หนูสะท้อนทุกครั้ง...หลังน้ำตา
คำว่า “ แม่ ” ..ยิ่งใหญ่จริงไหมหนา
ภาพใบหน้า..แม่นั้นเป็นฉันใด
พบแต่โศก..หดหู่ครู่ครู่ไหม
เป็นอย่างไรไม่รู้..หนูไม่มี
เฝ้าพะนอเอาใจให้สุขี
ปลอบฤดีเรียกขวัญพลันกลับคืน
รักพันผูกห่วงใยมิใช่ฝัน
ก่อนสะอื้นในอกจนตกใน
ไร้คำปลุกยามพรันหวาดหวั่นไหว
ไร้สิ่งใดที่ใครเขามีกัน..
ที่รายล้อมคือความเหงาเศร้าโศกศัลย์
แต่ใจนั้นหนาวอยู่มีรู้คลาย
คือน้ำตาหยาดรินมิสิ้นสาย
สื่อความหมายคล้ายสมองต้องตีบตัน
ที่เรียงรายคือน้ำตามาปลอบขวัญ

แทนหยาดหมึกจารึกไว้นัยสำคัญ ถึงแม่นั้น..คือน้ำตาที่พรานอง
จารจากใจถึงแม่จ๋า..ว่าลูกรัก ชาตินี้ลูกบุญน้อยนักจักสนอง
หากชาติหน้าถ้ามีให้สมปอง ทุกครรรลองพร้อมหน้ากันสวรรค์ดล
กระดาศเปล้าเล่าความด้วยน้ำตา แทนอักษราเรียงความติดตามผล
ส่งคืนครูด้วยใจหากได้ยล หนูหมองหม่นทุกทีที่เรียงความ..

ขอขอบคุณ กลอนวันแม่ : thaipoem.com โดยคุณ เฉลิมมาลัย